

[Niels Helveg Petersen.]

boligministeriets udstedelse af almindelige retningslinjer. Men om dette er der vel at sige, at problemerne ikke endnu har fået nogen endelig løsning. Vi ved, at der ved det statslige byggeri er meget store problemer; vi ved, at der for offentligt byggeri er overordentlig stor forskel i kvadratmeterpriser på f. eks. plejehjemsbyggeri i forskellige egne af landet, urimeligt store forskelle, så på dette punkt, med hensyn til typiseringen og standardiseringen af offentligt byggeri, kan jeg kun på mit partis vegne opfordre regeringen til at udfolde alle bestræbelser for at få standardisering og typisering gennemført.

Forslag om pensionsreform mener jeg ikke dette er anledningen til at komme nærmere ind på. I dette forslag opstilles jo ingen pensionsmæssige principper i nogen detaljeret form. Der angives et hovedsynspunkt, som jo nærmest er, at dette pensionsprincip ud fra økonomiske betragtninger er fortræffeligt. Men jeg bemærker dog en vigtig ting, et meget vigtigt led i dette forslag, som adskiller det fra, hvad vi tidligere har set fra socialdemokratiets side, nemlig at man foréstillér sig, at en indtægtsafhængig pension udelukkende skal skattefinansieres, altså ikke finansieres delvis over arbejdsgiverbidrag, således som det var tilfældet med det socialdemokratiske forslag i efteråret 1967. Det er en interessant principiel forskel. Jeg er tilbøjelig til at mene, at SF's opfattelse, at pensionsspørgsmålene skal løses via skatterne over de offentlige kasser, principielt set er det rigtigste synspunkt, og jeg har gerne villet notere, at i hvert fald det var bemærket. Forslaget om indgreb over for spekulation og långivning i fast ejendom er næppe særlig velgennemtanke. Håndhævelsen af forslagene ville kræve opbygning af en vældig administration; jeg kan næsten heller ikke lade være med at tænke på, at politiet ville få meget at lave, og jeg tror, at både administrative myndigheder og politi har mere fornøftigt at tage sig til end at påse overholdelsen af en sådan lovgivning.

Vi står netop i en situation, hvor jeg tror det vil være overordentlig uheldigt at belaste administrationen yderligere. Frigørelsesafgiften er ved at blive kørt ind, zoneloven er ved at blive kørt ind, tilbudspligten skal

til at fungere, og de myndigheder, der har med jordlovgivningen at gøre i kommunerne og i statens styrelser, er overordentlig stærkt engageret med disse opgaver. Jeg tror også nok, at man ved at hæmme udbuddet, som der jo her er tale om, i høj grad kunne risikere at bidrage til at jage priserne op. Jeg er klar over, at der ikke må handles til højere priser, men en første virkning af dette ville jo være at hæmme udbuddet, og dermed ville man indbygge underliggende tendenser til prisstigninger, som kunne være særdeles farlige.

Hovedindvendingen imod forslagene er imidlertid ikke disse mere tekniske betragtninger, men at mange års erfaring burde have fortalt medlemmer af folketinget, at indgreb på jordlovgivningens område af alt for håndfast karakter er noget overordentlig vanskeligt noget at have med at gøre. Det er udviklede mekanismer. Det forekommer mig, som om man med dette forslag tror, at man kan reparere fine instrumenter med en stor, grov mejsel. Man risikerer ved den fremgangsmåde ikke at hjælpe så forfærdelig meget, man risikerer derimod at slå meget i stykker.

Jeg har været inde på den kommunale låntagning og de principper herfor, som er opstillet. Jeg vil føje til i forbindelse med de socialdemokratiske indlæg i debatten i dag, at jeg har ikke nogen stærk tro på, at det kan lade sig gøre at opstille særlige faste regler, der giver rimelig dækning for kommunernes behov. Og må jeg føje til, at udviklingskommuneproblemet efter kommunalreformen jo i alt væsentligt er et hovedstadsproblem. I de fleste provinsbyer er der sket en sammenlægning af udviklingskommunen og den gamle bykommune, som løser en lang række problemer med hensyn til deres lånebehov. Hvor problemet tilbagestår, er i hovedstadsområdet. Her er det til gengæld alvorligt, og her er dets løsning afhængig af en løsning på hovedstadsproblemerne i øvrigt; det kan ikke løsrives fra en hovedstadsordning, men må ses i forbindelse dermed. Dette er ikke sagt for at gøre problemet mindre, end det er, men for ligesom at placere det i den rette sammenhæng, således som jeg i hvert fald ser det.

Skal jeg konkludere, vil jeg sige, at SF's forslag er en blanding af skidt og kanel, noget er egnet til videre behandling, andet